

عرفان های نوظهور در صدد از بین بردن معنویت و عرفان هستند

خدیجه وکیلی گفت: عرفان های نوظهور ذیل عنوان عرفان همیشه در صدد از بین بردن معنویت و عرفان و خدا هستند.

خدیجه وکیلی گفت: عرفان های نوظهور ذیل عنوان عرفان همیشه در صدد از بین بردن معنویت و عرفان و خدا هستند.

به گزارش خبرگزاری مهر، برنامه شعبده شوم با موضوع بررسی خدانشناسی و توحید و معرفت شناسی در عرفان های نو پدید، با حضور علی احمدی امین (پژوهشگر فلسفه و اخلاق و مدرس دانشگاه) و خدیجه وکیلی (پژوهشگر عرفان های نو پدید) از شبکه رادیویی گفت و گو روی آنتن رفت.

در این برنامه علی احمدی امین با اشاره به اینکه در حالت کلی عرفان های مختلف به چهار دسته تقسیم می شوند، گفت: عرفان های الحادی، شبه دینی، التقاطی، توحیدی چهار دسته اصلی عرفان ها هستند.

وی با اشاره به عرفان های الحادی، اظهار داشت: عرفان هایی که به خدا اعتقاد ندارند و وجود خداوند را نفع می کنند با نام الحادی شناخته می شوند.

این پژوهشگر فلسفه و اخلاق با اشاره به اینکه عرفان های شبه دینی همیشه از واژه های دینی استفاده می کنند، عنوان کرد: واژه هایی مانند دوستی با خدا و نزدیکی به خدا در ادبیات عرفان های شبه دینی به وفور دیده می شوند. در حالی که خدای مد نظر این عرفان ها با خدای مطرح شده در عرفان الهی تفاوت های عمده ای دارد.

وی با اشاره به اینکه عرفان های التقاطی معمولاً در جوامعی رشد می کنند که مردمان آن جامعه به خدا اعتقاد دارند، عنوان کرد: معتقدان به عرفان های التقاطی در کنار اعتقاد به خداوند باورها و نگاه هایی متعدد را به اعتقاد خود اضافه می کنند.

علی احمدی امین با اشاره به اینکه در عرفان توحیدی شناخت خداوند متعال اهمیت دارد، تصریح کرد: معتقدان به عرفان توحیدی همیشه به دنبال توحید هستند و هر گونه شرک و تکثر پرستی ذلت می دانند.

وی با اشاره به اینکه عرفان در واژه، معنای شناخت دارد، عنوان کرد: شناخت مورد توجه در واژه عرفان در هر صورت شکل نمی گیرد، چرا که این شناخت همیشه با ابزار و روش هایی خاص به وجود می آید.

این استاد دانشگاه با اشاره به اینکه شناخت مواد نمی تواند معنی عرفانی داشته باشد، توضیح داد: شناخت زمانی عرفانی می شود که نسبت به خدا باشد و عارف کسی است که در راه شناخت خدا قرار گرفته است. جریانی که خداپاور نباشد نمی تواند از واژه عرفان برای جریان خود بهره گیری کند.

در ادامه برنامه شعبده شوم از شبکه رادیویی گفت و گو خدیجه وکیلی با اشاره به اینکه جنبش های معنوی نوپدید رهاورد مدرنیته غربی هستند، گفت: شریعت گریزی و رهایی از انجام تکالیف و دستورات الهی از مهم ترین مشترکات جنبش های معنوی نوپدید هستند.

وی افزود: شریعت گریزی در عرفان های نوظهور بر پایه باورهایی بنا نهاده شده که از ضعف فکری بنیان گذاران این معنویت ها در مبانی خدا شناسی و هستی شناسی و انسان شناسی نشأت می گیرد.

این پژوهشگر عرفان های نو پدید با اشاره به اینکه سیر نزولی دین و پایبندی به دستورهای شریعت از جمله دستورهای عرفان های کاذب است، عنوان کرد: شاید مهم ترین خطر عرفان های نوظهور ناظر به دین و دستورات دینی باشد.

وی اضافه کرد: در فرقه های نو پدید دین یا به طور کلی از زندگی انسان حذف می شود، یا با تغییر در کارکردهای دین فرقه در خدمت اهداف بشر و فلسفه امانیستی قرار می گیرد.

خدیجه وکیلی با اشاره به اینکه در ادیان الهی شریعت و خدا محوری همیشه جایگاه ویژه ای دارند، تصریح کرد: در جنبش های معنوی آموزه ها از خدا محوری به سمت انسان محوری و دنیا گرایی تغییر مسیر داده اند.

وی با اشاره به اینکه در عرفان های نوظهور دین و معنویت ابزاری برای دستیابی به اهداف اقتصادی و دنیوی می شود، توضیح داد: استفاده از دین برای دستیابی به اهداف اقتصادی یکی از مهم ترین اصول فلسفه اُمانیستی به شمار می آید.

این پژوهشگر عرفان های نو پدید با اشاره به اینکه جنبش های معنوی با هدف دور کردن انسان از انسانیت به وجود آمده اند، تاکید داشت: شکل گیری معنویت دنیا محور باعث می شود تا تکالیف دینی از جایگاه اصلی خود سقوط کنند. عرفان های نوظهور ذیل عنوان عرفان همیشه در صدد از بین بردن معنویت و عرفان و خدا هستند.